

Soubor 23 dvojzpěvů s doprovodem klavíru na slova moravské lidové poezie, které **Antonín Dvořák** (1841–1904) komponoval v letech 1875–1877, patří bezesporu mezi jedny z jeho nejznámějších děl. Z těch pak se těší největší pozornosti svazek třinácti dvojzpěvů pro ženské hlasy, vydaných a známých pod názvem *Moravské dvojzpěvy*. Poprvé vyšly tiskem v jednom svazku dvojzpěvy op. 29 (č. 1–5) a op. 32 (č. 1–4, 6–8 a 10) roku 1876 u Em. Starého v Praze, a to péčí pražského obchodníka Jana Neffa. Světovou proslulost získal však Dvořákovi až Simrockův tisk z roku 1878, který vydal dvojzpěvy pod již zmíněným názvem *Klänge aus Mähren* a s jednotným, dodnes užívaným opusovým číslem 32.

Ne přelomu 70. a 80. let 19. století vybral **Leoš Janáček** (1854–1928) tři dvojzpěvy z op. 29 (č. 3 *Dyby byla kosa nabróšená*, č. 4 *V dobrým sme se sešli* a č. 5 *Slavíkovský polečko malý*) a tři z op. 32 (č. 2 *Holub na javoře*, č. 5 *Zelenaj se, zelenaj* a č. 10 *Šípek*), které postupně upravil pro smíšený sbor. Použil přitom Dvořákův původní klavírní doprovod.

Podkladem pro toto vydání je Janáčková sborová partitura, vydaná v roce 1939 Josefem Plavcem, jejíž fotokopii laskavě zapůjčilo oddělení dějin hudby Moravského zemského muzea v Brně. Klavírní part, český text i německý překlad Kurta Honolky byly převzaty beze změny ze Souborného vydání děl Antonína Dvořáka, svazek *Moravské dvojzpěvy* op. 20, 32, 38, které vyšly pod edičním číslem H 337 ve Státním hudebním vydavatelství (Praha, 1962²).

redakce

Die 23 Duette mit Klavierbegleitung zu Texten mährischer Volkspoese, die **Antonín Dvořák** (1841–1904) in den Jahren 1875–1877 komponierte, gehören zweifelsohne zu seinen bekanntesten Werken. Von diesen 23 Duetten erfreuen sich dreizehn besonderer Aufmerksamkeit, die unter dem Namen *Klänge aus Mähren* (*Moravské dvojzpěvy*) herausgegeben und auch allgemein bekannt sind. Im Jahre 1876 ist bei Em. Starý in Prag zum ersten Mal ein Band mit Duetten op. 29 (Nr. 1–5) und op. 32 (Nr. 1–4, 6–8 und 10) im Druck erschienen. Besonderen Verdienst daran hatte der Prager Kaufmann Jan Neff. Weltberühmt wurde allerdings erst Simrock's Druck aus dem Jahre 1878. Der Berliner Verleger gab die Duette unter dem bereits erwähnten Titel *Klänge aus Mähren* heraus und versah sie mit der einheitlichen, bis heute verwendeten Opuszahl 32.

An der Wende der siebziger und achtziger Jahre des 19. Jahrhunderts wählte **Leoš Janáček** (1854–1928) sechs Duette aus, drei aus dem op. 29 (Nr. 3 *Dyby byla kosa nabróšená* – *Wäre meine Sense scharf geschliffen*, Nr. 4 *V dobrým sme se sešli* – *So wie wir fanden* und Nr. 5 *Slavíkovský polečko malý* – *Winzig ist das Feldchen*) und drei aus dem op. 32 (Nr. 2 *Holub na javoře* – *Die Taube auf dem Ahornbaum*, Nr. 5 *Zelenaj se, zelenaj* – *Grüne nur, ja grüne nur* und Nr. 10 *Šípek* – *Die wilde Rose*). Diese Stücke bearbeitete er nacheinander für gemischten Chor, wobei er Dvořáks ursprüngliche Klavierbegleitung verwendete.

Die vorliegende Ausgabe basiert auf Janáčeks Chorpartitur, die 1939 von Josef Plavec herausgegeben wurde. Die Fotokopie dieser Ausgabe hat uns freundlicherweise die Abteilung für Musikgeschichte des Mährischen Landesmuseums in Brünn zur Verfügung gestellt. Der Klavierpart, der tschechische Text sowie die deutsche Übersetzung wurden ohne Veränderung aus der Gesamtausgabe der Werke Antonín Dvořáks, Band *Klänge aus Mähren* op. 20, 32, 38 übernommen, der unter der Editionsnummer H 337 im Staatlichen Musikverlag (Státní hudební vydavatelství) herausgegeben wurde (Prag, 1962²).

Übersetzt von Ivan Dramlitsch